

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

ОКС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
Велико Търново

ЧИТАЛИЩЕ
ЕЛЕНА - КИРИЛ И АВРАМОВИ
СВИШОВ

Година XXXIV

1977

ЯНУАРИ

1

Събота

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 1 (3897)

Цена 2 стотинки

ДА Е ЧЕСТИТА!

Пристъпваме прага на Новата 1977 година. С оптимизъм, с вяра и надежда в светлото бъдеще на Родината вдигаме чашите край елхите в новогодишната нощ.

Разделяме се с една плодородна, щастлива и мирна година, в която отбелязахме зрелостта в тържеството на мъдрата априлска партийна линия, в която XI партийен конгрес събра в едно мислите и чувствата ни и ги насочи по магистралата към комунизма, начертана от Великия октомври, проверена в живота от КПСС и съветските народи, с годината в която с неопровержима прозрачност Юлският пленум на Централния комитет на Българската комунистическа партия разкри безграничните резерви за ускоряване на нашия ритъм към комунизма.

За целия български народ, за прогресивните и миролюбиви сили в света, както писа другарят Тодор Живков, „1976 година ще остане като година на мир, година на борба“. За трудещите се от нашия окръг 1976 година е предомна година, година на най-ярка изява на порасналата материално-производствена база и духовен разцвет. Не само по броя на своето население, а и по приноса си в съвкупния обществен продукт на страната — окръгът ни застана твърдо на седмо място!

Следвайки неотклонно и провеждайки все по-успешно линията на концентрацията и специализацията, на модернизацията и реконструкцията, претворявайки в живота лозизма на седмата петилетка „Ефективност и качество, качество и ефективност!“ работническата класа, селскостопанските труженици и народната интелигенция — всички трудещи се — утвърждават нови критерии в оценката на своите постижения, в подхода към конкретизиране на бъдещите си задачи, критериите и подхода към който зове и Обръщението на ЦК на БКП за изпълнението на плана за седмата петилетка и 1977 година. Постиганията на днешния ден вече престават да бъдат изходна база на утрешните ни мечти. Постиганията на най-развитите страни, на научно-техническата революция, на най-добрите световни образци — все по-властно слагат отпечатък върху реалните очертания на плановете и обещанията на всеки колектив.

Не отделни производственици, бригади, цехове и колективи, а цели градове като Велико Търново, Павликени, Лясковец, Елена, ПАК — Горна Оряховица и други рапортуваха за изпълнените си задачи с 15—20 дни преди края на годината.

Славният отред на мавриковските тъкачки — многомашиночници преполюваха седмата петилетка. Внушителна група доячи — стотонници заеха първите места в съревнованието сред животновъдите в страната, а механизаторите и растениевъдите станяха рекордьори в зърненото производство. Окръгът като цяло надхвърли с 24 кг барьерата на 400-те килограма пшеница средно от декар. Тружениците от АПК — Павликени прибраха средно по 475 кг, а пшеница, от ПАК — Горна Оряховица — по 460 кг, а отделни селища като Сломар, Долна Липница, надминаха 500-те. С 20 000 тона е превъсили планът за производството на захарно цвекло, а отделни стопанства достигнаха рекорда на световните постижения като прибраха средно по 8 тона захарно цвекло от декар.

Окръгът предале на държавата 25 000 тона пшеница над плана и заслужено получи личните поздравления на първия секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет другарят Тодор Живков. През цялата 1975 и 1976 година по производството на месо, мляко и яйца Великотърновски окръг дели първите три места в страната. С добри успехи изпраща 1976 година и тружениците от строителството, транспорта, съобщенията, търговията и услугите, дейните на изкуството и културата.

Прекарваме прага на Новата 1977 година, в която ще отбележим един вековен юбилей — 100-годишнината на освободения ни от османско иго и шестото десетилетие на Великата октомврийска социалистическа революция. И мирният и благодатен старт на 1976 година, озарен от историческата светска програма за мир, от решението на XXV конгрес на КПСС ще получи нови измерения. Новата година ще донесе нов разцвет в развитието на нековната и нерушимата българо-съветска дружба. Ние прекарваме прага на Новата година под неизмеримото впечатление от седемдесетгодишнината на генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев и уловяването му за втори път с най-високото наше звание Герой на Народна република България. И в новогодишната нощ отправяме най-топли, най-искрени поздравления към човека, с чийто име в наши дни се свързват най-съкровени мисли и чувства на хората за щастливо бъдеще на човечеството.

Любовта и приязнелността на трудещите се от нашия окръг към основоположните, към наполовите на Съветския съюз и КПСС към хората на Великия октомври днесността им с още по-голям размах, творчество и енергия да запълват и разширяват българо-съветската дружба ще намери конкретен израз в желанието им за постоянно сътрудничество на 15-годишнината от установяването на дружески отношения с трудещите се от Полтавска област на Украинската ССР.

С оптимизъм и вяра прекарваме прага на 1977 година. Непреставаш извоп на този оптимизъм и вяра в всепобеждащото учение на марксизма-ленинизма, което ланция ни тръг, окриляя от преизявяващата на Партията братството с нашия велик съюзник СССР, силата и мощта на социалистическата общност, притегателната сила на тържествуващите комунистически идеали.

Нека ни е честита Новата 1977 година, година на нови успехи в борбата за мир и социализъм!

Плодове на труда

ИДВА ПРАЗНИК. Голям, хубав, радостен празник. Пъртър човешки поток залива улиците, магазините, града. Автобусите едва могат да поемат хората, претоварени с пакети и чанти, от които се показват сурвачки, плодове, обвити със станиол, запущалки на бутилки, кори за баници, торти, хляб и още какво ли не. Всичко това трябва да направи празника ни по-богат, по-весел. И понесли пакетите, мрежите, чантите в тези зальхани, заредени с очакване дни, ние малко се замисляме за пътя, който е извървяло пшенично то зърно, за да дойде при нас като бухнал хляб или баница, за топлината и усърдието, отгледали златистото грозде и дъхавите ябълки, за това, на кого дължим изобилието, което кара празничната трапеза да се огъва. А си заслужава да сторим това.

КЛАСОВЕТЕ като разтопе на златна лава се спускаха по надиплените хълмове над Овча могила. Комбайните бяха ожънали хребета и долината и оставаша само някол

На 3 стр.

Празник в село Майско

Вчера в китното балканско село Майско от Константинска община се състоя скромно тържество по случай от криването на новата административна търговска сграда.

Тържеството откри пионерски хор от Основното училище. Кратко слово за историческото развитие на селото и неговото процъфтяване в годините на народната власт произнесе Стефан Величков, пълномощник на селото.

Председателят на Окръжния народен съвет Димитър

Църков поздравил трудолюбивите жители на селото и им пожела нови успехи през настъпващата 1977 година. Той съобщи, че от името на изпълкома на Окръжния народен съвет се подарява един цветен телевизор и пишеща машина.

След това другарят Църков преряза трицветната лента и присъстващите разгледаха новата сграда, в която е настанена и здравната служба.

Илия БАТЕВ

В последните минути на старата година

ОТ НАШИТЕ КОРЕСПОНДЕНТИ

НАПРЕГНАТА, но щастлива беше изминалата година за персонала на родилното отделение при районната болница в Павликени. Родиха се 500 деца, от които 8 близначета. През годината в отделението не бе допусната майчина смъртност, а детската е сменена до 9 на 1000.

Както за много други, така и за Биска Динчева и Йорданка Иванова, акушерки в отделението, новогодишната нощ ще бъде време за труд. В празничните часове те ще започнат на прегната лежурство.

Йордан ДЕНЧЕВ

В НАВЕЧЕРИЕТО на Нова година в Горна Оряховица бяха предадени 3 нови жилищни блока със 108 апартамента. Щастливите новодомци са работници и служители от „Енергоснабдяване“, БГА „Балкан“ и ЗГТ „Металургия“.

Нов търговски обект

В последните дни на месец декември в град Елена беше открита нова сладкарница „Чайна“. Тя е единственото по рода си заведение за обществено хранене в района на РПК. Тук за пръв път в Елена ще се произвеждат и продават само топли тестени закуски — баници, домашна баница, месеници, сладки питки. В „Чайна“ ще се приготвят и продават всички видове чай — руски, английски, липов и от различни билки, а също така кафе, боза, газирани напитки и сладкарски изделия.

Новото заведение е оборудвано със съвременни машини и съоръжения от СССР, ГДР, Унгария и наше производство.

За най-малките граждани има уютен детски кт. Тази година площадката пред „Чайна“ ще бъде благоустроена.

Христо СТОЯНОВ

Хубав дар получиха и най-младите жители на квартал Първомайци — открито бе ново основно училище.

Койка ПЕТКОВА

ПОВЕЧЕ от 15 години Русен Филипов е механизатор в Долна Липница. Обича професията си, влата в нея душа и сърце. Сега е един от най-изтъкнатите механизатори в клоновото предприятие.

Запитах го какво му е донесла 1976 година. С широка усмивка той ми отговори:

— Много, но две неща се открояват най-добре. Родиха ни се две внучета-близначета. За вложения труд през годината получих 3500 лева.

Новата 1977 година посрещам с оптимизъм. Тя ще ми донесе много щастие, радост, нови успехи в труда.

Петър ГЕНКОВ

Братски поздравления

По случай Новата 1977 година на Полтавският областен комитет на Комунистическата партия на Украйна и Областния съвет на депутатите на трудещите се са изпратили поздравителна телеграма до първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев и председателя на изпълкома на ОНС Димитър Църков. В нея се казва:

Скъпи другари, Полтавският областен комитет на Комунистическата партия на Украйна и Областният съвет на депутатите на трудещите се поздравяват най-сърдечно Вас и всички трудещи се от Великотърновски окръг с Новата 1977 година. Ние искрено се радваме и гордеем с постиженията на трудолюбивите хора от Великотърновски окръг, с успехите на целия български народ.

От името на всички трудещи се в Полтавска област пожелаваме на Вас и всички трудещи се от окръга крепко здраве, лично щастие и нови трудови завоевания в изпълнение на решенията на XI конгрес на БКП.

Да живее и процъфтява дружбата между съветския и българския народ!

Първи секретар на Полтавския областен комитет на КПУ Ф. МОРГУН, Председател на Областния съвет на депутатите на трудещите се Г. ПУДЕНКО

Поздравителна телеграма по случай Новата година до ръководителите на окръга и всички трудещи се в полтавска област.

Чена и от първия секретар на Краковския комитет на Полската обединена работническа партия Вит ДРАПИХ,

Новогодишна наздравница

Наздравница вдигнете всички
и не тъжете в този час,
че вечността с крила на птичка
отне годината от нас.

Тя литна като свидна песен.
Отмина бързо като снъ.
Ден първи пак е. Ден чудесен,
искращ от зимен скреж и звън.

Пристигна Новата година.
И нека да ухае днес
във всеки дом на борова
и на напълна горски лес.

И слънце в стъпте да грее,
както, че вън лед скрипти.
А бялска на полите
в безброй звездици да трепти.

Да мине Новата година
под натежад от радост свод,
със дъх на алена малина
и на развълнуван южен плод.

Лиля ДИМИТРОВА

Три мига от 1976

4 декември. На новооткрития панорамен път. Дружеска среща с най-малките жители на града.

25 юни. Присъстващите на тържеството по случай откритието на мемориалния скулптурен комплекс край Стражица сърдечно посрещат първия секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет Тодор Живков.

4 декември. Скъп гост на жителите на Дъското е другият Тодор Живков. Той присъства на тържествено честване на 80-годишнината на местната партийна организация.

НЕОСПОРИМО ПРЕВЪЗХОДСТВО

Всяка изминала година от нашата бурна епоха все по-редефо очертава на личието на двете ли нии на обществено-ико номическо развитие — диния на заблъбване на общата криза на капитализма и диния на категоричните и респектиращи успехи на социализма.

Равносметката от отиваща та си година потвърждава убе дително, че капитализмът трябва да се прости със старата разпоредба на мит за неговата способност да преодолее икономическата криза и да освободи трудеши те се от постоянния страх и несируност. Всички опити на развитието капиталистически държави да намерят спо лучлива рецепта за своята болна икономика, да се спре инфлацията и да се намали многомилионната армия без работни останали безрезултатни. Неуспешни са и опити те на тези страни да изработят обща стратегия за „ико номическо стабилизиране“. Ед на след друга те приемат пла нове за преодоляване на инф лацията чрез намаляване на средствата за социални нуж ди и вътрешното потребление чрез увеличаване на цените и косвените данъци, чрез за мразяване на заплатите и уве личаване на безработицата. Едновременно в пълно несъ ответствие с духа на време то продължават да растат военните разходи.

Въпреки някои частични ус пехи в сравнение с миналата го динна, продължават да бездей ствуват 15—30 на сто от про изводствените мощности на капиталистическото стопанст во и да намаляват капитални те вложения. Официалната статистика показва, че сред ното увеличение на цените в сравнение с 1970 година възлиза на 65—70 на сто, а в отделни страни (Англия, Италия и други) надхвърля сто на сто. Само в стра ните от Общия пазар броят на безработните надхвърля 5 милиона души, при 17—18 милиона за всички развити капиталистически страни, взе ти заедно. Според доклад на експерти от „Чейз и Коинот мерик асошиейтс“ — една от най-големите американски ком пани в областта на икономи ческата политика и прогнози рането — в периода от 1975 до 1984 година темповете на растеж на общия национален продукт на западноевропей ските страни ще намалят до 4.2 на сто срещу 4.9-процент то снижение през предиди ните 10 години. Тези прогно зи сочат, че капиталистическата икономика затъва в тре савицето на нова депресия, без да е успяла да преод ле последните от кризата през 1974—1975 година.

Продължаващата икономи ческа криза в капиталистичес кия свят се съпътства с валутно-финансови стрессе ния, с изостряне на между

империалистическите против о речия, със засиляване на кон курунтата борба на светови ните пазари, със зачестяващи правителствени кризи. Несп о собността на монополистичния капитал и на неговите поли тически сили да намерят из ход от наболените проблеми допринася за масовизирането и изострянето на класовата борба. През текущата годи на капиталистическите държа ви станаха неспокойна арена на непримиримата борба меж ду труда и капитала.

На мрачния фон на капита листическата действителност ярко контрастира картината в света на социализма, кой то за кратък исторически срок показва своето превъзходство над капиталистическата систе ма във всички сфери на по литическия, обществения и икономическия живот. Ико номическият съюз на социали стическите страни (СНВ) дава огромен тласък на развитието на социалистическата общ ност. Все по-тясното и плод отворно сътрудничество пре върна тази общност в най динамичната икономическа си ла в света. На държавите от СНВ (с 18.5 на сто от те риторията и 9.6 на сто от на селението на планетата) се надат 33 на сто от световно то промишлено производство, което само през последните пет години се увеличи с по вече от 47 на сто. За същия период националният доход на държавите от СНВ нара сна с 36 на сто. Социалистическата промишленост се раз вива 4 пъти по-бързо от про мишлеността на волещите ка питалистически страни. Мина лата година страните от СНВ произведоха 2 пъти повече промишлена продукция, от колкото държавите от капи талистическата икономическа общност — ЕЮ. Най-отвяде ните врагове на социализма са принудени да признават, че по темповете на нарастване и стабилност СНВ сега пре възхожда всяка капиталистическа икономическа органи зация, а четирите страни-членки на СНВ — СССР, ГДР, Пол ша и Чехословакия — са в числото на десетте най-раз вити държави в света.

Обединени от общи цели, социалистическите страни раз виват своята икономика пла номерно в интерес на цялото

общество; с устойчив темпо ве, растяща покупателна спо собност на населението, с по стоянен подем на жизненото равнище на трудещите се. Народите на дружното социа листическо семейство изпъл няват успешно приетите от пар тийните конгреси грандиозни програми за социално-икономи ческо развитие за периода 1976—1980 година. Стартът на страните-членки на СНВ през първата половина на 1976 година е успешен. Про мишленото производство на България нарасна в срав нение със същия период на миналата година с 9.1 на сто, в ГДР — с 6.6 на сто, в МНР — с 9.2 на сто, в Унгария — с 4.4 на сто, Полша — с 13 на сто, в ЧССР — с 6 на сто, в СССР — с 5 на сто. Особено интензивно се разви ват отраслите, определящи тех ническия прогрес — маши ностроене, металургия, енер гетика.

Изпълнението на задачите през текущата година е сигур на гаранция за реализиране то на новите петилетни пла нове. Във всички страни е разгърнато съвременно за изпълнение и президиране на плановите задачи, за ефек тивност и качество на общест вения труд.

Трудещите се от социали стическата общност, които не се страхуват нито от безра ботница, нито от социални ко фликтни виждат ясно истори ческата перспективност на капитализма и са дълбоко убедени, че бъдещето при надлежи на социализма. „На шата прекрасна общност на социалистическите държави живее богат, пълнокръвеш живот“ — заяви Леонид Брежнев на Октомврийския пленум на ЦК на КПСС. Това е фактор с огромно значение и нашата ленинска партия ще положи всички усилия, за да бъде така и напред. Този оценка на генералния секре тар на КПСС се споделя пълно от партията и народите на всички братски социа листически страни.

И наистина времето показ ва, че социалистическият общ ествен строй все по-пълно разкрива всеотдаването си превъзходство над капитализ ма.

Добри ДОБРЕ

БЕЛЯКОВСКИ НАПЕВИ

Къщите на Беляков са се стигнали една до друга, сякаш си шушат нещо свое. И изведнъж над смълчаното село литва песен, бавна, отмерена, като старинен на пев. Струва ти се, че и звън чета позвяват откъм Райковските извори. Може би козите на дяло Белян се за връщат в санде. И мелодия та на неговия кавал и на звънчетата весело трепкат и се открояват в тишината на зимния здрач...

Отдавна го няма дяло Белян, но името му остана в наименованието на селото — Беляковец. Остана и любовта към хубавите напевни. От читалището идва песента, че там пак има седни ка. Литва песента над къщи те, удра се във върховете на заскрежените дървета, после се спуска ниско, слива се със синкавите отблясъци на снега и влиза в стъпте. И младежите тръгват след нея, към читалището...

Построена през 1966 годи на, новата сграда на читали щия дом в Беляковец отдавна е разтворила прегръдката си за всички любители на изкуството. А тук те са мно го. Театралният състав е из вестен с хубавите си поста новки. Сега артистите подгот вят „Снаха“ от Г. Карасла вов.

Вокалната група вече има своята морална награда — грамота „Отличник“. Към читалището има и естраден състав от шест човека. Всеки вторник и четвъртък станте за речетини се преняват със самодейни и до късно през нощта светлинните там не угасват.

Най-много са младежите. Това е характерно за самодей ните на Беляковец. Може би читалищното ръководство умее да ги привлича или пък у тях се е запалила любовта на дяло Белян към песента! Но младежите тук са осно вата на самодейните коллек тиви и на всички читалищни инициативи. А те не са малко — Вечер на младото семейство, Вечер на фронтотика, земеделски срещи, посрещане на първа пролет и Осми март, Ден на родилната по мощ, седания...

И председателката на чи талището Кинка Радойчева е комсомолка. Гледам нежния загар на лицето и, чувствавам неспокойния ритъм на сър цето и си мисля колко важ но е у председателката да гор и огъят на твореца. Всяка ней

на дума е пронита с много обич към читалищния живот и с безпокойство. Младежите на Беляковец имат желание да развият още по-голяма дейност на културния фронт, много ентусиазъм има, но не е необходима и по-голяма фи нансова помощ от ДЗС! Ес тетическият усет на хората днес е развит повече от вся кога. Трябва да се подновят някои костюми, декори, ук раса...

А песента от читалището тази вечер не стиха. Сухите съчки весело пращат в за червената печка и хвърлят алени отблясъци по веселите лица на седящите. Здравната беседа отдавна е протечена и сега е редът на песента, смеха и закачките.

— Какво Иванке — усмих ва се младо момиче, — как си с новата роля?

И каква Иванка Обретенова подига весело очи от паетката:

— Не ме задявайте, децур лига! Да не мислите, че като съм ви майка го години, ще се дам!

Вече двадесет години Иван ка Обретенова играе в те атралния коллектив. Директор на началното училище, тя е една от централните фигу ри в читалищния живот на селцето. И не само тя, но и цялото и семейство. И мъжът й Йордан, и синът й Иван ко, ученик в пети клас, уча ствуват в театралните по становки.

Много деен и обичан от всички е и ръководителят на вокалната група и на те атралния състав Георги Ангелов Янков.

Човек с огнено сърце, милее за читалищния живот повече, отколкото за себе си — казва за него председателката на читалището Кинка Радойчева.

Нека да лети песента над Беляковец! Звоните вечери са много. Снегът ще се си не бавно и леко и ще покри ва мерата с бял губер, по който весело ще подскаят синкави отблясъци. Светлина та от читалището до късно ще струи от прозорците и ще рисува златни контури по заснежената път. А откъм Райковските извори все така ще долитат старинните напе ви на дяло Беляновия кавал и на звънчетата...

Защото има ли традиция в песента, тя е вечна!

Лиля НАСИЛЕВА

БОГАТИ ДЕЛНИЦИ, ЩЕДРИ ПРАЗНИЦИ

Или житейската максима на едно обикновено българско семейство

ВИЗИТНА КАРТИЧКА: Магдалена и Иван Иванови. Възраст — около 40-те. Родители на три деца. Съпругата — учителка, преди селска на общинския съвет на жените. Съпругът — директор на Завода за възли и детайли на металорежущи машини.

ОТЛИЧИТЕЛНИ КАЧЕСТВА: въпреки прекомерната си служба на обществена работност, най-много от всичко обичат да четат, да пеят и самодейните хорони съставени на селото, да удивят с май дежния си ентусиазъм хората около себе си.

ПОСТОЯННО МЕСТОЖИТЕЛСТВО: Драганово, Великотърновски окръг.

— Мамо, да не забравим да купим и бенгалски огън!

Очите на майката, които лю бопитно и жадно опипват вся коо заглавие от рафтовете на книжарниците, ласкаво се спират на Деян:

— Добре, момчето ми, ще вземем и бенгалски огън. И кой знае защо тъкмо сега жа ната си мисли за предстоищо то училищно тържество. Всяко дете е подготвило за но вогодишния празник я песен, я стихотворение. А едно от тях скоро ще блудувало, тъй мо тогава учителката му раз пределела „ролите“ в класа. Не, детето не бива да остане настрана от празника. Ше го повика в къщи още тази ве чер, нали в чантата й има поне петдесетина стихотворе ния, подходящи за новогоди шно тържество. И докато се чули кое от тях най-много ще допадне на хлапето, в ума и се загнездва днешният разго вор с един първоклакник, кой то я спира на улицата:

— Другарко, лелката от ма газина трябва да ми върне осем стотинки, а ми върна само две...

— Добре, момчето ми, ще поговоря с лелката. Още утре.

И кой знае защо, на път за в къщи Магдалена разказва този случай на деветгодишния си син. „Виждаш ли, момче то ми, понякога и така е случва. Детето, което смята

само с цифри от едно до де сет може да ни даде урок по простата аритметика на чест ността...“

А Деян е третокласник и най-новото понятие в мате матическия му речник е хор да. Ей сега, като се върнат в къщи, той ще го демонстри ра пред баща си върху лист хартия. Ех, ако можеше сега да покаже чертежа и на ка ките си.

Сестрите на Деян — една десетокласничката Мима и деветокласничката Люба, учат във Велико Търново. „Как бързо изхвърляха от гнездо то“ — въздица и с гордост, и с лека горест майката. „Но това е неумолим закон на природата. Добре, че сега край нас са Деян, баба Лю ба... (на синамата). Пък по празниците къщата ни пак ще е пълна!“

Като става дума за праз ники, семейството се оживя ва, в уютния дом става още по-чисто и светло. Предмети те, които създават неповтори мата атмосфера и индивиду алност в едно жилище, кни гите по лавиците на библио теката, сякаш оживяват. За шото много от тях са спо ме ни от някой семеен празник. Поводи за тържества са ро ж дените дни на всички членове а семейството, празниците на мама — 24 май и 15 септем ври и, разбира се, най-дълго очакваният — новогодишният. — Най-хубавият празник —

светват радостно очите на Деян.

А родителите бързат да обяснят причините. Първо — неотменим семеен закон е го дината да се посреще в къщи с едно-две приятелски семе йства (и без това в останали те дни сме все навън, между хората). Разбира се, възраст ните не забравят, че децата най-много се радват на една отелта година, че това е преди всичко техен празник. Те са в съседната стая, около елката, и точно в 12 часа Дя до Мраз им носи подаръците. Нищо, че те отдавна вече са излезли от света на приказ ките. Подаръците (и не само новогодишните, но и по всич ки други поводи) са не спо ред нуждите, а според инте ресите, подобрани с много ста рание, и то не в последните часове пред празника. И най важно, без разчитане, без излизане, защото все ки тук умее да цени истин

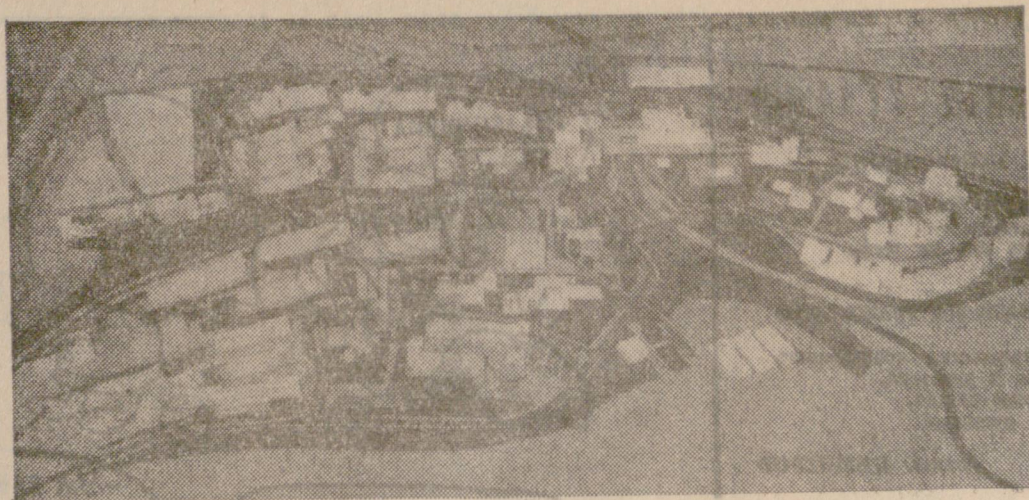
ската стойност на символите на добрите отношения.

Според любезните домакини празникът е един повод, за да се покаже на децата (би да) чрез песен, било с някоя жест на внимание или изне нада) кое в живота има истинска, непреходна стойност. Затова, без да превеличават значението му или да го под ценяват, те му отрезват най подходящото място сред сво ите богати и щедри делници, в които са и грижовни роди тели, и влюбени в работата си хора, и активни пропаганди сти, и по младежки запалени самодейни организатори на обществения живот в селото, хора, които винаги успяват да проточат купената книга. За шото всеки техен ден е под чинен на максимата, че човек винаги има нужда да знае и може повече и да винуша то ва и на хората около себе си.

Мария КАЧАКОВА

ВЪРХУ ЗАБЪРЗАНИТЕ РЕЛСИ

Нови изделия за нашия бит

"Пишмана" — най-новият жилищен квартал във Велико Търново

Той е все още в обемистите папки с проектно-сметни документи и работни чертежи, на макет... Но така преди няколко години бяха "Тригълника", "Геодосий Търновски", "Чолаковци", "Акация".

В близките няколко години майсторите-строители ще издигнат над 3800 жилища, които ще бъдат населени от повече от 12 000 души. Авторският колектив — Кирил Делев, Бистра Капитанова, Лидия Никифорова и други — е предвидил всичко за бъдещите новодошци. Детски ясли за 16 групи по 20 деца, детски градини за 24 групи по 25 деца, няколко училища, открити и закрити паркинги за около 3000 моторни превозни средства. Дом за стари хора, районна отоплителна централа и други.

Колкото и да ни е трудно да си го представим, но с новите пътни отсечки, свързващи го с останалите квартали, "Пишмана" ще бъде един от най-хубавите и предпочитани райони.

Михаил МАНОЛОВ

ЗА ДА ИМА ПОВЕЧЕ РАДОСТ

Една майка беше изгубила детето си около павилионите за новогодишни подаръци на централния площад и докато тя го търсеше из навалищата, ние си казахме, че в мага-

зините на старопрестолния град навярно стават още "пострашни" работи. Поредното новогодишно настъпление към търговските щандове беше в разгара си...

В магазин "Славяни" покупко-продажбите нараснаха на 1400—1500 средно на ден. Търговските работници ни уверяваха, че ако тук не минават около 3000 човека през работно и извънработно време, то значи, че изтичащата година не е била добра. За обща радост броят на посетителите в магазин "Славяни" надхвърля чувствително споменатата цифра. Хората често се отправят към изхода радостни и доволни, с големи пакети в ръце (на снимката). Няма спор — 1976 година е била богата.

През тази година колективите на промишлените предприятия във Велико Търново създадоха със 7,8 на сто повече продукция, отколкото през 1975 година. Производствената програма бе реализирана с 15 дни предсрочно, като на народното стопанство бяха предадени в повече зърнени храни, запаметяващи устройства, телферни електродвигатели и други изделия общо за 14 000 000 лева. Обемът на продукцията с оценка "К" нарасна спрямо миналата година.

Трудовите успехи се отразяват косвено и по лицата на тези майки, които избират "най-хубавия" подарък за своите деца (на снимката). В детския магазин купунко-продажбите не са чиста търговия. Може би тук радостта през новогодишния празник е най-голяма. Една радост, стопляна от трудолюбие на татко и мама, засияла по щастливи детски лица...

А може ли Нова година без сурвакичка? (на снимката). Трудил сме се всички, за да има повече радост в нас и около нас. И сме щастливи, когато в новогодишната нощ звъндящи детски гласчета де кламират:

"Шибай, пръчко, не жали, та макар и да боли — шибай здраво, пожелай мир на родния ни край!"

Трябва да ви кажем още, че майката, за която стана дума в началото на нашия репортаж, намери детето си. То се смееше весело и хитро, както всички деца се смеят, когато ни погледат по някой такъв хубав номер.

Впрочем — честита Нова година!

Йордан ВЕЛИКОВ

Снимки Иван РУСКОВ

на негърпението". Използвахме всеки свободен час, за да проверим дали не се е появило по книжарниците нещо от поредиците, които следих. А незабравимите спомени от националната читателска конференция "Работникът — главен герой в живота и в литературата", на която беше делегат?

Можех дълго да разказвам за откровения разговор в дружеството на тема "Аз и моето членство в Комсомола", за работата си като пропагандист в политическата учебна година. Но така или иначе у мен още звучат твоите размисли на глас за голямото удовлетворение, когато докараш влака до последната гара. Тогава под клепачите пари от взирание в мъглата, а от раменете се стича умората на нощта. Но завинаги ти остана онова "благодаря" на майката с детето и обемистия ба

гаж, която ти забеляза в последния ми преди да "отлежиш" влака, слезе от кабината и ѝ помогна да се качи.

И още нещо запомних от теб. Че безкрайно обичаш суровата мъжественост на своята наистина мъжка професия (жени водят кораби и самолети, но локомотиви още не, нали?). Може би затова, че както каза ти, ако стругарят много може

да бъде бракуван един детайл, но когато сгрещи машинист, става това, за което не пожела да говориш...

Ще бъдеш ли на поста си в новогодишната нощ? Може би...

Защото вашите делници никога не свършват. Като за забързаните релси. Като нощите. Като шпалери светлини.

За много години, Ивановци! И на добър път...

Веселин ДОЛЧИНКОВ

инж. Ангел ПЪРВАНОВ

Плодове на труда

МРЪНСИВИ ОБЛАЦИ се спускаха ниско над земята. Тръкна ниско, като че ли да може да се промъкне под тях произвизаният вятър. Няколко десетки жени, загърпани в шалове, вървяха след затъващите в калта "Белорус"-и и хвърляха в ремаркетата грамадните глави захарно цвекло. Един от комбайнерите скочи в движение от машината и разгърна на завет до спрял трактор кърпата с обяда. Бригадирът на промишлената бригада в Долна Липница подхвърля:

— Дали ще посмея някой да каже нещо за съзнанието и чувството на отговорност на тези хора... Нали още сутринта те можеха да си останат в къщи...

Да, можеха, но не останаха! Мнозина дори предпочетоха полето вместо сбора в селското село. И не възнаградението, което ще получат за своята работа, е това, което ги изпраща в полето. Не, не е това! В тези хора живее стопанинът, в тези хора вече живее болката за общото. И не само в тях, защото ако не беше така, в тази тежка есен голямата част от богатата реколта би остана на полето.

— — —

ВСИЧКО ВЕЧЕ Е СВЪРШЕНО. Уточняват се цифрите на пренасяния, обясненията, разказът за него ще се облича в красиви думи, ще има доклади, похвални думи, награди. Ще се персонализира всяка заслуга за общия успех, нещо, което ние съзнателно не сторихме, тъй като, ако се споменават име на, за да бъдем обективни и точни, трябва да се изредят няколко десетки хиляди. Не се съмняваме — и това ще се намери кой да стори. А ние нека споменем с добра дума тези хора на празничната трапеза, да ги споменим за богатите плодове, които са ни дарили с труда си и които ще ни даряват. Защото пресмързалата зима вече люлее в пазвите си нова реколта.

Николай ТОМОВ

От 1 стр.

квотин квадратни метра по стръмното. Председателят и главният агроном се съвещаха с механика дали си струва за нискокоствителния килограм зърно да се пускат по такъв наклон машините.

Комбайнерите не чакаха да им кажат какво да правят. Няколко машини бавно и внимателно запълниха по склона и скоро там не остана нито клас. После комбайните се спускаха надолу и опрашиха към друг брод.

В тази история на пръв поглед няма нищо интересно. Я дори не би трябвало да се нарича история, та какво е в края на краищата нискокоствителния килограм зърно, когато прибраме десетки хиляди тонове. Но има нещо в нея, което не може да се каже — отношението на хората към работата.

Никой не задължаваше комбайнерите да стоят това. От гледище на безопасността това катерене по склона навярно беше нарушение, ала мнозина от тях бяха претърпели в земята семена, бяха ги подхранвали и пръскали и сега всеки от тези наети, тежки класове им беше скъп. Защото в него те виждаха въплътен свой труд. И заедно с естотини други свои потъмнели, опрашени колеги осмиваха и замръкваха по нивите. Така окръгът завърши за рекордно кътък срок жътвата...

— — —

ВАЛЕШЕ. Тихо, кротко и продължително, както често се случва в тази година. Локалите се бяха раздели и малката пътека едва личеше. Но разсъмване оставаша още няколко часа, на пазачът на стопанския двор в Подкира ние беше категоричен:

— Животновъдите отдавна

са тук!

Животновъдите наистина бяха в оборите. Някои дори бяха успели да включат доилните агрегати и пускаторите тласкаха бяла струя в мале копрополите. След няколко часа млякото щеше да поеме своя път към гала, а тези хора, след като го изпратеха, щяха да продължат своята работа тук, в оборите, защото технологията и дневният режим ги задължаваха. На другия ден, някояко часа преди разсъмване, всичко щеше да започне отначало. Така, както започва всеки ден във всички ферми. И равностетката от всички тези дни, които така поизпълнението си приличат, е изпълнението на годишния план на окръга за продукцията от животновъдството. Нещо, което се удаде само на нашите животновъди.

— — —

